

SEPTEMBER
2023
nr.60

GCL-BER ICHTEN

Beste GCL-vrienden,

Na een lange zomer is een nieuw werkjaar gestart. Ook bij GCL betekent het de start van enkele hoopvolle initiatieven.

Naast het wereldcongres van GCL in Amiens, waarover we vroeger bericht hebben, vonden in augustus de driejaarlijkse Wereldjongerendagen in Lissabon plaats. Voor de jonge deelnemers was het een onvergetelijke en dynamiserende ervaring! Een ignatiaanse Magis-voorprogramma werd aangeboden. Binnen de ignatiaanse familie en GCL in Vlaanderen en Nederland groeide het verlangen om vervolgininitiatieven aan te bieden aan jongeren.

De uitwisselingsgroepjes *Beter, Dieper, Méér* nodigen jongeren van 18 jaar tot 'thirtysomething' uit om - op de typische wijze van GCL - in kleine groepjes samen te komen om te bidden, te reflecteren en met elkaar uit te wisselen over de thema's innerlijke stilte, zorg voor onze Aarde, een goede keuze maken en sociale rechtvaardigheid. Een boeiend avontuur waarbij deze jongeren kunnen proeven van wat GCL is! Alvast hartelijk dank om dit initiatief breed bekend te maken bij familie, vrienden, parochie... De inschrijvingen lopen tot 15 oktober. Er worden op dit ogenblik groepen aangeboden in Antwerpen, Leuven en Drongen.

We verwelkomen dit najaar een nieuwe onthaalgroep in onze gemeenschap: 'Groepeke in de Heer'. De groep is ontstaan als uitwisselingsgroepje rond de Advent- en Vastenretraite van Bidden Onderweg. Na twee jaar digitaal samenkomen, heeft de groep beslist om verder te gaan als GCL-groepje. Zij nemen nog 2 geïnteresseerde mensen mee in hun onthaaltraject. Je kan hun getuigenis in deze nieuwsbrief verder lezen. We wensen hen veel zegen toe op hun weg en steunen hen als gemeenschap!

Door de televisiereportage 'Godvergeten' werden we geconfronteerd met de onthutsende verhalen van de slachtoffers van het misbruik binnen de Kerk. Manu Keirse verwoordt het in de krant *De Morgen* treffend: Seksueel misbruik is geen ziekte maar een misdaad en voor de slachtoffers gaat het nooit over. We worden uitgedaagd om nederig te blijven luisteren naar de verhalen van de slachtoffers. De Kerk moet dringend evolueren naar een synodale Kerk die transparant communiceert, niet-klerikaal is en waarin leken én religieuzen, mannen én vrouwen, hetero's én LGBTQ+ en alle groepen die actief zijn in de brede kerkgemeenschap respectvol met elkaar spreken, naar elkaar luisteren en er met elkaar samenwerken. Het ignatiaanse luistergesprek, zoals dat

ook in GCL wordt beoefend, staat model voor zulke communicatie. Ik wens je een vruchtbaar en liefdevol GCL-jaar toe, met openheid voor het nieuwe!

GINETTE VAN BOGAERT
VOORZITTER GCL VLAANDEREN

VREUGDE ALS KOMPAS OP/IN HET WERK

Het thema voor de GCL-berichten is dit jaar 'vreugde als kompas'. Het verzoek van de redactie om iets te schrijven over de vreugde als kompas op/in het werk heb ik graag aanvaard vanwege het belang zowel van de vreugde als van het werk in ons dagelijks leven.

Na mijn reflectie begonnen te zijn, realiseerde ik mij hoe divers mijn werk en mijn werkgevers over de jaren zijn geweest - van een universiteit en advocatenkantoor in Nederland tot de Europese Commissie in Brussel, waar ik me heb beziggehouden met gebieden zo divers als constitutioneel recht, arbitrages, overheidsopdrachten, vennootschapsrecht, belastingen, internationale handelsverdragen en de laatste jaren vooral financiële diensten.

En daarnaast kwam ik duidelijker tot het besef dat, hoewel ik zeker niet passief ben geweest in het veranderen van werk of in het werk zelf - ik heb stappen gezet en keuzes gemaakt - ik uiteindelijk niet de drijvende kracht ben van mijn loopbaan, maar God. Het deed me denken aan een evangeliepassage die mij jaren geleden tijdens de Geestelijke Oefening sterk heeft getroffen. Als de leerlingen vragen aan Jezus waar ze de voorbereidingen voor het Paasmaal moeten treffen zegt Jezus hen: "Gaat naar de stad en daar zult ge een man tegenkomen die een kruik water draagt; volg hem en zegt aan de eigenaar van het huis waar hij binnengaat: De Meester laat vragen: Waar is de zaal voor Mij, waar Ik met mijn leerlingen het paasmaal kan houden? Hij zal u dan een grote bovenzaal laten zien, met rustbedden en van al het nodige voorzien: maakt daar alles voor ons klaar." (Lukas 22, 7-14). Het initiatief komt van de leerlingen, maar het is Jezus die hen een concrete taak geeft. Toch doet die enigszins bizar aan. Een schijnbaar willekeurige man met een kruik water volgen en dan aan de eigenaar van het huis waar hij binnengaat vragen waar de zaal voor de Meester is.

Het vergt wel enig geloof om die instructie te volgen...

Ik weet vrij zeker dat ik niet bij alle banen die ik ooit gehad heb of had willen hebben ik God gevraagd heb wat ik moest gaan doen. In sommige gevallen viel een baan mij enigszins in de schoot, soms was het een (voor mij) toevallige ontmoeting die ertoe leidde, in andere gevallen was het de stimulans van mijn echtgenote en soms was het gewoon hard werken zonder resultaat.

Maar onderscheiding was wel steeds onderdeel van mijn keuzeprocess, ook al was het lang niet altijd een ignatiaans onderscheidingsproces. Word ik enthousiast van het idee om deze baan te doen? Is mijn potentiële toekomstige baas iemand met wie ik goed kan werken, waarmee er een 'klik' is? Zijn er geen zaken die maken dat ik de baan niet met een goed geweten kan gaan doen, bijvoorbeeld door werktijden en/of druk die per definitie niet te combineren zijn met een goed gezinsleven of moet ik dingen doen waar ik niet achter kan of wil staan? Later kwam de vraag naar voren of ik een nieuwe functie wilde gaan vervullen vanuit mijn eigen ambitie of vanuit de wens om meer dienstbaar te zijn en meer te kunnen bijdragen.

Ik zou het te mooi voorstellen als ik zou zeggen dat mijn drijfveer steeds enkel en alleen de dienstbaarheid zou zijn geweest. Aan de andere kant gaf mijn onderscheiding mij het vertrouwen om te kunnen zeggen dat de dienstbaarheid een belangrijke drijfveer was, zodat ik mij vrij voelde om volmondig 'ja' te zeggen. En dat is, denk ik, over de jaren heen, misschien wel de basis geweest van mijn vreugde op het werk -dat ik mijn banen met hart en ziel heb gekozen.

Op het werk zelf zijn er voor mij twee belangrijke bronnen van vreugde. Op de eerste plaats is er de gezamenlijke zoektocht met collega's naar 'het ware, het schone en het goede' of, in mijn huidige baan bij de Europese Commissie, de zoektocht naar het algemeen belang/'*bonum commune*' van de Europese Unie. En dat is voor mij niet een abstract concept, maar een dagelijkse werkelijkheid die gezocht moet worden in heel concrete beslissingen, zelfs al ze klein zijn. Om een voorbeeld te noemen. Dagelijks ontvang ik aanzienlijke hoeveelheden e-mails, en niet weinigen kaarten problemen aan die een oplossing zoeken. Veelal is de achtergrond van zo'n e-mail een discussie die zich afspeelt tussen experts in de Europese Commissie, met Europese agentschappen, lidstaten en het Europees Parlement. En het probleem kent vaak vele dimensies en perspectieven. Er zijn veelal meerdere economische dimensies, meerdere juridische dimensies, verschillende politieke dimensies en daarnaast binnen die dimensies een eindeloze hoeveelheid personen die er net allemaal even anders naar kijken en het anders willen oplossen. Sommigen personen zijn heel assertief andere vooral passief, om valabele of minder valabele redenen, sommigen hebben (te) veel kennis van zaken, anderen te weinig, de ene met inzicht de ander met weinig. Vaak weerspiegelen de verschillende standpunten allemaal wel iets van een goede oplossing. Maar uiteindelijk vergt het een gezamenlijk onderscheidingsproces om tot een werkbare, gebalanceerde oplossing te komen, die in het concrete geval zoveel mogelijk het ware, het schone en het goede zal moeten weerspiegelen. Het 'ware' omdat de oplossing recht doet aan de werkelijkheid waarin het probleem bestaat; het 'schone' omdat (bijna) alle deelnemers aan het zoeken naar de oplossing de elegantie/schoonheid van de oplossing erkennen, zelfs als ze het graag anders hadden gezien erkennen, en het goede omdat de oplossing rechtvaardig is en bijdraagt aan het welzijn van de samenleving. En zelf beleef ik

vreugde als aan het einde van zo'n proces, dat veelal kort is, ik kan zeggen dat de uitkomst goed is, dat we binnen alle beperkingen in dit concrete geval het '*bonum commune*' hebben kunnen identificeren of het 'het ware, het schone en het goede', ook al is het uiteraard geen kunstwerk van de gebroeders van Limburg of de *Summa* van Thomas van Aquino.

Op de tweede plaats zijn collega's voor mij een bron van vreugde. Gelukkig waren in vrijwel al mijn banen collega's vooral een bron van vreugde. Maar collega's kunnen zeker ook het werk doen verzuren en je doen twijfelen aan jezelf.

Hoewel we natuurlijk zelf kunnen en moeten onderscheiden zijn (goede) collega's voor mij essentieel. In de vaak grote complexiteit van alles waar we ons mee bezig moeten houden - en niet in de minste plaats de menselijke complexiteit - is het voor mij essentieel om collega's te hebben die mij doen nadenken, die mij uitdagen om verder te gaan dan wat ik zelf bedacht heb. Hoe goed ik ook nadenk, het is moeilijk om dat vanuit een ander perspectief te doen dan het mijne. Gelukkig zijn er collega's die graag hun perspectief delen en het mijne daarmee verrijken. En naast het feit dat dit ons toelaat ons werk beter te doen, is er ook de meer persoonlijke vreugde om door het samen reflecteren en discussiëren, zelfs als het gaat om heel kleine en concrete zaken het leven, mensen of de wereld iets beter te 'snappen', of, hoogdravender gezegd, iets meer binnen te dringen in het wonder van de schepping. Mijn beeld van de schepping en mijn inzicht daarin worden iets completer, ook al besef ik dat het mij als schepsel enkel is gegeven om, vaak slechts voor enkele momenten, een oneindig klein deel van de schepping iets beter te begrijpen. En uiteraard is er ook de vreugde van het op een plezierige manier omgaan met collega's en samen het leven te bespreken, het dagelijks leven met humor te bezien, maar ook mee te leven als een kruis of kruisje opduikt in ons leven.

Het bovenstaande klinkt misschien een beetje te mooi om waar te zijn, want natuurlijk zijn er de dagelijkse strubbelingen, de frustratie als het niet lukt, de uitdaging om een juiste balans te vinden tussen werk en privéleven, de neiging om als een soort drugsverslaafde werk te prioriteren boven andere zaken in het leven die zich minder dringend aandienen.

En toch geeft mijn werk mij vooral vreugde, een vreugde door het besef dat ik op bescheiden wijze probeer bij te dragen aan iets dat mijn kleine eigen belang overstijgt, nu het algemeen belang van de Europese Unie en zijn inwoners, maar steeds ter meerdere eer en glorie van God. En die vreugde leidt tot een dankbaarheid voor alle zegeningen die mij gegeven zijn op mijn werk en vooral ook daarbuiten.

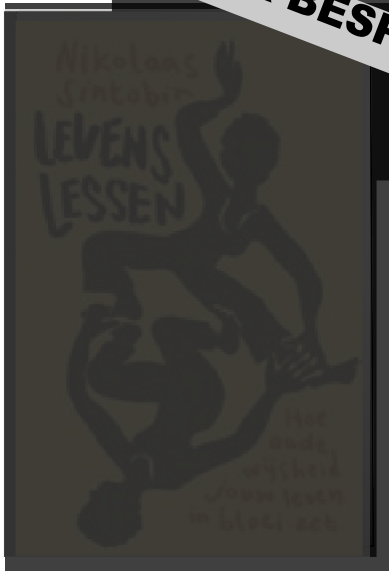
En ondanks enige schroom durf ik daarom te bidden met de woorden van Ignatius: '*Neemt, Heer, en aanvaard heel mijn vrijheid, mijn geheugen, mijn verstand en heel mijn wil, alles wat ik heb en bezit. U hebt het mij gegeven, aan U, Heer, geef ik het terug. Alles is van U, beschik erover geheel volgens uw wil. Geef dat ik U mag liefhebben, die genade is mij genoeg.*'

WARD MÖHLMANN

Enkele vraagjes ter overweging:

- Is/was voor jou je job/thuiswerk een bron van vreugde of voel(de) je het aan als een last?
- Heeft onderscheiding je al geholpen om vreugde als kompas te gebruiken voor je werk?
- Heb je ooit overwogen om van werk te veranderen? Waarom wel of niet? Wat dreef je voort of hield je tegen?

BOEK-BESPREKING:

Aan de hand van een 20-tal levensthema's beschrijft **Nikolaas Sintobin s.j.** in zijn recente boekje 'Levenslessen', hoe wij als mens meer open kunnen staan voor de vele ons gegeven mogelijkheden, om vrijer en blijer te kunnen leven. Hoe wij daardoor de weg naar het door ons zo heftig begeerde geluk zouden kunnen vinden.

En anders dan we misschien zouden verwachten van een Jezuiet, doet hij dat in een neutrale, seculiere, niet religieuze taal. God wordt maar zelden door hem benoemd, Jezus al helemaal niet.

Dat heeft een bedoeling, legt hij uit.

God is er voor ons allen. Dan moet ook ieder zich door Hem aangesproken weten. Niet alleen de uitverkoren gelovigen van één bepaalde, religieuze, achtergrond. Maar God zoeken, laat staan Hem vinden, is voor de meesten van ons niet meer zo evident. God wordt gemakkelijk vereenzelvigd met de Kerk en de Kerk heeft in onze tijd voor velen afgedaan. Zo ook de woorden en klanken die met haar zijn verbonden. Daarom wordt in dit boekje door Nikolaas religieuze taal gemeden. Zijn levenslessen zijn bedoeld voor alle mensen.

Elk thema in het boekje wordt voorafgegaan door een passende anekdote. Iets wat hem zelf, of anderen is overkomen. Grappige, maar soms ook heftige verhalen, die je niet zo snel vergeet. Zoals het bijzondere verhaal van Stefan, voorafgaand aan het thema 'vertrouwen'. Stefan wordt getroffen door een hoge dwarslaesie. Van de ene dag op de andere is alles beneden zijn hoofd verlamd. Maar in plaats van wanhoop en onmacht ontkiemt in hem een diep levensverlangen. En hij vertelt Nikolaas hoe hij ondanks zijn lichamelijk précaire situatie, precies op dat levensverlangen leert vertrouwen. Een ongelooflijk en beklijvend verhaal. Maar er is ook de grappige anekdote over de 'boterham met tevredenheid'. Een boterham met niets erop, zoals in oorlogstijd wel gegeten werd in Holland. Ze gaat vooraf aan het hoofdstukje over, ja juist, 'tevredenheid'! Of over Chris en Katrien die in grote liefde met elkaar leven, na zestig jaar met elkaar getrouwd te zijn, als inleiding op het stukje over liefde.

Ik vind het een erg mooi, bij momenten ontroerend boekje. Dat komt zeker ook door de anekdotes. Ze zijn als kleine schilderijtjes, lichtende pareltjes van voller mens-zijn. Hopelijk vindt dit fijne boekje dan ook zijn weg naar velen, om ons te brengen tot meer levensgeluk.

MIRJAM MEIJER

(Fragment uit)

KENTERING

Er is geroepen, ik heb het verstaan
ik was werkend aan mijn taken,
velerlei had ik onderhanden
er waren agenda's voor iedere dag
en ik wist altijd wat nog af moest vandaag
ik nummerde de dagen, ik schikte de weken,
ik regeerde het jaar en stopte het vol, als een
worst
ja, ik had het druk en heel warm
maar ik won veel en
dik was het register mijner bezittingen
toen is er even gefluisterd en ik ben
heengegaan
nu waait een koele mildheid om mijn slapen
voortaan hoor ik toe aan een werk dat stil is,
dat is van de bomen, die wiegen met de wind,
dat is van de zon, die glinstert op de rivier,
dat is van de regen, die ritselt in het gras,
ik zal nu altijd vrij zijn en alles verliezen
ja, ik zal nu misschien wel niets meer
afmaken...

J.C. van Schagen

VERRAST DOOR VREUGDE

In het najaar van 2016 hielden de jezuïeten hun 36ste Algemene Congregatie. Hoogtepunt van zo'n Congregatie is de audiëntie met de Paus. De verwachtingen waren gespannen. Wat zou de eerste Paus-jezuïet zeggen aan de Sociëteit van Jezus? Zijn toespraak was gewijd aan ignatiaanse spiritualiteit. Ze was verrassend. In het bijzonder dit citaat trok mijn aandacht:

"Nadrukkelijk" vragen om vreugde

We kunnen altijd een stap voorwaarts doen door nadrukkelijk te vragen om **vreugde**. In de twee apostolische exhortaties en in 'Laudato Si' heb ik consequent het belang onderstreept van de **vreugde**. (...) Het gaat om de **vreugde** van het evangeliseren, de **vreugde** van de familie, de **vreugde** van de Kerk, de **vreugde** van de schepping (...)

(Ignatius) moedigt onszelf en anderen aan "nadrukkelijk te vragen om Gods **vreugde**" (...) Het beoefenen en aanleren van dit smeekgebed en het met aandrang vragen om **vreugde** is de belangrijkste dienst die wij verlenen aan de **vreugde (...)** de **vreugde** is het fundament van de Blijde Boodschap; (...) Men kan geen goed nieuws brengen met een droevig gezicht. **Vreugde** is niet een decoratief extra, het is een duidelijke aanwijzing van genade: het laat zien dat de liefde actief, werkzaam en present is."

In dit citaat van Franciscus staat de vreugde dus centraal. Zij is zo belangrijk omdat zij erop wijst dat de mens daadwerkelijk leeft in verbondenheid met God. Franciscus spoort aan om bij het bidden te vragen, te smeken, met aandrang, om vreugde. Vreugde in alle mogelijke aspecten van het menselijk leven: bij de evangelisatie, maar ook in het familieleven, of gewoon in de schepping. Over dit smeekgebed zegt hij vervolgens dat dit de belangrijkste dienst is die we verlenen aan de vreugde ... het fundament van de Blijde Boodschap. Niet de barmhartigheid, niet de nederigheid of de naastenliefde; wel de vreugde, noemt de Paus hier fundament van de Blijde Boodschap.

Deze voorkeursaanblik voor de vreugde raakt aan de kern van de ignatiaanse spiritualiteit. In deze serie zal ik diverse aspecten van die vreugde bespreken.

Vreugde is normaal voor de christen

Ignatius beschouwt vreugde als normaal voor de christen. Wie leeft in verbondenheid met God, wie het pad bewandelt waarop God hem of haar uitnodigt, mag erop vertrouwen steeds, op de een of de andere manier, vreugde te ervaren.

Vreugde is dus de normale biotoop voor de christen. Dit raakt aan de kern van de ignatiaanse mensvisie. Mensen zijn geschapen voor vreugde. Leven met God maakt de mens, in het diepste van zijn wezen, vreugdevol. Niet een vreugde die we zelf dienen te produceren. Wel een vreugde die we ontvangen als genade. Een vreugde, God zelf, die er reeds is, die ons gegeven wordt.

In het volgende deel zal ik ingaan op het vraag waarom we het vaak moeilijk hebben die vreugde daadwerkelijk te ervaren.

GCL-Vlaanderen

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen

Voorzitter: Ginette Van Bogaert - Galgestraat 3 - 1703 Schepdaal - 02/582 24 28 - info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Nikolaas Sintobin, s.j., Singel 448, 1017 AV Amsterdam, Nederland

Redactie GCL-berichten: Nikolaas Sintobin, s.j., Ann Sieuw, Mirjam Meijer en Christine Béhain.

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €7 (Nederland €8)

GCL-rekeningnummer: IBAN: BE54 4466 6116 7197 - BIB: KREDBEBB

GCL in Vlaanderen

Vier jongereninitiatieven

We vragen je speciale aandacht voor 4 ignatiaanse jongereninitiatieven die dit najaar starten.

Ze zijn ontstaan in samenwerking met het Platform voor Ignatiaanse Spiritualiteit, MAGIS, GCL Vlaanderen en Nederland.

In oktober starten de uitwisselingsgroepen:
‘Beter, Dieper, Méér’

voor jongeren van 18j tot thirtysomething.

Momenteel worden er groepen aangeboden in **Antwerpen, Gent en Leuven**. Met leeftijdsgenoten en een geestelijk begeleider komen jongeren 4 maanden samen rond de thema's:

- Rust & innerlijk leven in een dynamische wereld
- Onze aarde – mij een zorg?
- Een goede keuze maken: hoe begin ik eraan?
- Social justice: Wie staat naast mij?

Je vindt het volledige overzicht van de jongerenactiviteiten in bijlage. Via het scannen van de QR-code op de folder kunnen geïnteresseerden zich inschrijven voor de nieuwsbrief die praktische informatie bevat en inschrijven mogelijk maakt.

Je vindt het volledige overzicht van de jongerenactiviteiten op de jongerenpagina van de website van de jezuïeten:

<https://www.jezuïeten.org/vindjeeigenweg/>

We vragen je medewerking om dit frisse initiatief verder bekend te maken door de aankondiging digitaal te delen met familie en vrienden, jongeren en jongerenwerkingen in je omgeving. Je vindt het recentste nieuws terug op de website van de jezuïeten en GCL Vlaanderen.

Hartelijk dank om dit belangrijke initiatief voor jongeren te steunen.

BART, GINETTE,
MIRIAM, NIKOLAAS
EN WARD
DE GCL-STUUR-
GROEP

GCL in de Wereld

WJD: complexloos katholiek kunnen zijn

De zon kwam op boven de rivier. Voor zover ik kon kijken, zag ik slaapzakken, zo'n 1,5 miljoen jonge mensen voor de slotviering, met als decor de kilometers brede riviermonding van de Taag en de langste brug binnen de Europese Unie. Een indrukwekkend slot van de Wereldjongerendagen (WJD) in Lissabon en omgeving. Als ontmoetingsplek voor katholieke jongeren en evenement waar ze hun geloof complexloos kunnen beleven, vieren en verdiepen, was het een zeer geslaagde editie. Te midden van circa 500 Vlaamse en 1500 Franstalig Belgische jongeren kwamen er ook een dertigtal Vlamingen en Nederlanders met Magis naar Portugal. Magis is het jongerenprogramma van de Ignatiaanse familie, dat fungeert als Ignatiaans voorprogramma dat direct voorafgaat aan de eigenlijke WJD. In Portugal steunde dit voorprogramma op de jezuïeten, maar daarnaast ook nadrukkelijk op enkele zustercongregaties en GCL-leden.

Het voorprogramma bestond uit enkele dagen met zo'n 2000 mensen op het terrein van het jezuïetencollege São João de Brito in Lissabon. Verschillende 'experimenten' in pelgrimage, sociale inzet, kunst en spiritualiteit hielpen deelnemers om geestelijk in beweging te komen. Naast de massale liturgische samenkomsten was vooral het ontmoetingsaspect heel belangrijk. Ieder land ter wereld was vertegenwoordigd op deze WJD, op eilandstaat Maldiven na! Ik heb dan ook nieuwe kennissen gemaakt uit vijf werelddelen. Met sommigen ben ik via sociale media nog regelmatig in contact. De diepe gesprekken zijn voor mij het hoogtepunt geweest van de WJD. Te ervaren dat je als jongere niet alleen staat met je gelovige zoektocht, is een krachtige en hoopvolle ervaring.

Wouter BlesGraaf s.j.

GCL in Europa

Dear compagnons!

As the summer holidays are already coming to an end in some of our countries and we hope that you had some time to relax, to rest and to make beautiful experiences. Delegates from all over the world, some of you among them, met at the Word Assembly in Amiens and discerned paths of hope – for the world, the church and CLC.

Today, we want to give you some information about the activities of the **Euroteam** in the next months...

1. European Assembly

The next European Assembly is going to be held in Malta from May 17th to 20th.

You will receive further information about it soon...

We look forward to meeting the Eurolinks, the presidents and the Ecclesial Assistants...

2. Eurolink meeting online – Main topic: World Assembly in Amiens

We invite you to an online meeting of the Eurolinks on November 4th in the afternoon, probably from 3-6 pm. Please “save the date” – and you`ll receive some more information soon.

If you aren`t available, you may always ask another member of your National community to attend the meeting.

3. Webinars on discernment

As you know we are organizing a series of webinars on discernment with Fr. Nikolaas Sintobin SJ. The next one (Magis: Discernment and excellence in your personal life and in education) is going to be on September 23rd – and you can register via registrations@clc-cvx.eu .

Find more information here: [See All Things New in Christ • Christian Life Community in Europe \(clc-cvx.eu\)](#)

4. Webinars on Ecology

The Ecology network is organizing webinars on ecology. The next one (September 14th) is going to be about “Greening the exercises”. You find more details on our website: [Christian Life Community in Europe • Finding God in All Things \(clc-cvx.eu\)](#). The email for registration is webinar@clc-cvx.eu. May we ask you to forward the flyer to your national ecology network and to members who might be interested in this topic?

5. Online Sharing groups

We are planning to start a new shift of online sharing groups in late autumn, probably in Advent – and we`ll send you the flyer some weeks before. People will be able to register via a google form.

We look forward to meeting you.

Blessings!

JEAN-BENOÎT, KASIA, CHRIS
NIKOLAAS, ANGELIKA

Groepeke in de Heer

Met zijn zessen zijn we, uit verschillend hout gesneden en uit diverse streken in Vlaanderen bij elkaar gebracht. Daar waar in coronatijd zo veel bruggen tussen mensen gesloopt moesten worden, werden op een intense manier banden gesmeed. We spreken over de vastenperiode van het jaar 2021. Welkelijks kwamen we toen achter het scherm van onze computer of onze smartphone samen in het kader van de digitale vastenretraite voor een intense uitwisseling.

De eerste momenten was het wennen om elkaar niet lijfelijk te kunnen zien en ervaren, maar vrij snel werd voelbaar dat deze digitale manier van verdiepen en uitwisselen niet persé minder kwalitatief was. De keuze om digitaal samen te komen biedt alleen maar voordelen, daar zijn we het samen over eens. Want binnen ons "groepeke" zijn we allen niet zo gemakkelijk in staat om ons fysiek te verplaatsen. Het is treffend en beklijvend om vast te stellen hoe dit medium ons intussen al zo veel mogelijkheden heeft geboden om samen te reflecteren, te delen, de stilte in te trekken, te vieren, te bidden, te zingen!

Toen de vastenretraite met Pasen werd afgerond, groeide spoedig het verlangen om te blijven samenkomen. Intussen was al zo veel intens gebedsleven gedeeld. We besloten samen om tweewekelijks af te spreken, telkens van achter het scherm, en met de podcasts van bidden onderweg als rode draad verder op weg te gaan. Zo is gaandeweg een warm gemeenschapsgevoel ontstaan in het 'groepeke in de Heer' (want zo zijn we onszelf beginnen noemen J) met een grote betrokkenheid op ons dagdagelijks leven, alsook op ons persoonlijk gebedsleven. We delen over onze innerlijke groei, ons groeiproces in Godsliefde, en dus ook zelfliefde...

Iedere bijeenkomst verloopt telkens op dezelfde manier:

- Een openingsmoment, een moment van stilvalen bij elkaar en zich openen voor Gods aanwezigheid.
- Een moment van stilte om contact te maken met wat we willen delen.
- Een eerste deelronde waarin ieder om de beurt vertelt wat vanuit het gebed is komen bovendrijven. Tussendoor wordt meestal ook gezongen. Een vers uit een psalm, een zelf geknutseld liedje door Geert of een Taizérefreintje dat we digitaal laten afspelen. Ook komt wat creativiteit binnen via de sprekende tekeningen van Bart.
- Opnieuw een moment van stilte.
- Een tweede deelronde waarin ieder om de beurt teruggeeft wat hem of haar in het bijzonder raakte.

- Een derde ronde waarin we samen biddend terugblikken, met het levensgebed als kapstok (dankjewel, sorry, alsjeblieft).

Bij nieuwe advents- en vastenretraite kunnen telkens anderen aansluiten. Op deze manier werd Lea vast en blijvend lid van ons tweewekelijks samenzijn.

Momenteel loopt een introductietraject waar we ons ook opnieuw openstellen voor enkele nieuwelingen. Ook dat is verrijkend en raakt sterk aan de eigenheid van een christelijke gemeenschap, om zich te openen.

In oktober 2022 kwamen we dan voor de eerste keer live samen in Gent, het midden tussen al onze woonplaatsen (Roeselare, Antwerpen, Leuven, Brugge). Dat was een ontroerende en deugddoende bijeenkomst waar we naast de inhoudelijke uitwisseling ook tijd vonden om elkaar te ontmoeten en lekkers te eten en te drinken. Kortom, een groot feest!

"Regelmatiger bidden brengt me dieper in contact met Gods liefde en Zijn droom met mij en met de wereld. De uitwisseling geeft een warm gevoel van verbondenheid, is een stimulans om samen verder op weg te gaan, te groeien in geloof en liefde. Digitaal zorgt dat schijnbaar 'onmogelijke' afstanden over-brug-baar worden."

(Ann Vantomme, verpleegkundige)

"Gaandeweg groeide het vertrouwen en de openheid, gevoel van vriendschap en verbondenheid. Onze bijeenkomsten zijn een sterke stimulans om mijn gebedsleven te verdiepen. Ze bieden ondersteuning voor de persoonlijke onderscheidingen in mijn leven. Het is voor mij een bijkomende kans om ervaring op te doen in de begeleiding van een groepje."

(Geer Dutry, gepensioneerd rijkswachter)

“We delen ons gebedsleven echt op een diepgaande manier met elkaar en laten ook intens binnenkijken in onze levensverhalen en in hoe God hierin mee optrekt.

Ik heb een sterk gevoel dat we als Emmaüsgangers samen onderweg zijn.” (Elke De Greef , pastor in een algemeen en een psychiatrisch ziekenhuis).

“Ons groepeke is niet alleen op spiritueel vlak verrijkend voor mij, maar heeft me ook echt uit mijn sociaal isolement geholpen.” (Lea Warny, studente theologie met een motorische beperking)

(Myriam De Beuckelaer, thuis wegens een chronische ziekte, maar nog steeds in de mate van het haalbare geëngageerd in het gemeenschapsleven)

Wat een vreugde om wat in de intimiteit van ons gebed gebeurt, ook nog te kunnen delen met anderen en zo opnieuw vruchten mogen plukken!

Door de grote regelmaat, heb ik sterk het gevoel dat we met mekaar op stap zijn, we kunnen mekaar betrekken bij de keuzes in ons leven en stimuleren sterk om de Geest zijn werk te laten doen. Ik geniet zo van de diepe gemeenschap die is ontstaan in ons groepeke.” (Bart Debbaut, pedagogisch begeleider van Antwerpse middelbare scholen en lid van het bestuur van GCL)

Wortelen in Gods liefde voor ons en vanuit de zelfliefde die daaruit ontstaat, durven we ons voluit uitstrekken naar het leven.

Zowel het moeilijke als het vreugdevolle hebben bestaansrecht.

We ontvangen dit samen in ons luisteren naar elkaar en brengen het bij God, onze Liefdesbron.

Wij zijn geboren om "mens" te worden, "geworteld" in die Liefde.

Langzaam mogen we ontdekken en ervaren wat mens-zijn betekent en hoe we verder kunnen groeien naar het Licht!

GCL-dag op zondag 28 januari 2024
in Oude Abdij Drongen

werktitel: **Vreugde, verbinding en hoop in een uitdagende kerk en wereld.**

Hoe op een hoopvolle, blijde manier in de kerk en de wereld van vandaag staan? Hoe kan je intellectueel kijken naar de crisis van de kerk vandaag? Hoe kan je hier op een levengevende manier mee omgaan?

Lidgeld 2023-2024

Als alles goed verlopen is, heeft iedereen eind augustus een mail ontvangen voor de betaling van het lidgeld. Zou het aub mogelijk zijn om een seintje te geven op info@gclvlaanderen.be indien je deze mail niet ontvangen hebt (en je geen lid bent van een onthaalproject) ? Dan kunnen de nodige aanpassingen aan het mailadres gebeuren. Hartelijk dank om je lidmaatschap hiermee te bevestigen.

HET GCL BESTUUR